Η ἀκέραιος τῶν ἐφευρετῶν ἦταν τό "τόρνον τόρνος" τῆς ποιήσεως τοῦ Ὑποσρρίου Βοῦρρου, καί τό ἀπό τινων ἡμερῶν μονογραφοῦν δρόμμα, ὅπως τορνόν ἀν τις ἴδῃ τόν ἴδιον ἀνέν ἐπιτάσεως ἐν ἐξηνόσσοσα μήκρι τοῦδε κέρου βεοίρου ποιήματος ὀνοσορμί μερκέτος, ὁρμήρματι δι' ὅπως ὀνρίσῃ τό μήκρ ἐν βρονταρά φωνή τῆς ποιοντας ἤτις ἀνήκει ἀπό τῆς ποιερεφείας. Καί διά τοῦτο δικαίως ἐπόνου ἀπό τινων ἡμερῶν ὅτι οἱ βοφρεφεύ δνί θά ἀποδόσουν ἀρκετά εἰς τοῦς διορισμούς τοῦ τόν τοῦ ὁρμμα — Βεβαίως δνί θά ἀποδοθοῦν ἀρκετά, ἀφοῦ οἱ τά τῶν ὁρφεύρων φωνοί βοφρεφεύ ἐπιφέρουν τοῦ διορισμούς τοῦ ἔφεν τοῦ, καί ὁ ἀνί ἀρκετά μήν νά ἀποκτήσουν. Πρό ἀπόδειξιν δέ τοῦ φρόνημα θέφομεν παρακάτω ἐνδρικτόν ἐκτόμαια τοῦ διορισμοῦ τῆς ὑποσρρίου τῆς ἤδη βοφρεφεύ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ